

den høitærede Minister har fremsat Forslag, ville efter hans Mening medføre en Udgift af $3\frac{1}{2}$ Million Kroner, og deri er indbefattet $\frac{3}{4}$ Million, formoder jeg, til forøgede Militærudgifter og $2\frac{3}{4}$ Million til, hvad man med et fælles Navn kan kalde de civile Sager, men naar disse $3\frac{1}{2}$ Million Kroner anvendes, bliver der kun $\frac{1}{2}$ Million tilbage, og hvis man saa vil gaa til Gjennemførelsen af Forsvarsplanen, der skal kræve 66 Millioner, og som vil medføre en aarlig Udgift af 2,640,000 Kr., naar man regner med 4 pCt., indser jeg ikke bedre, end at der maa komme til at mangle 2 Millioner Kroner aarlig. Men den høitærede Minister gjør ligesom jeg Regning paa, at der i de kommende 10 Aar vil blive et stadig stigende Indtægtsoverskud. I det Forslag, som ifjor blev forelagt i Landsthinget, er man jo gaaet ud fra, at man kan gennemføre hele denne Reform alene ved Hjælp af det aarlige Overskud og ved at tage af Reservesonden; men det er vel at mærke ogsaa i dette Forslag forudsat, at man i de første 10 Aar skal bruge hele Statens disponible Overskud til Forsvarssagens Gjennemførelse, og man maa i saa Tilfælde gaa ud fra, at man i ethvert Fald i de første 10 Aar slet ikke skal gjøre Forsøg paa at gennemføre nogen af de andre Reforme, hvorom der dog er fremsat Forslag. — Angaaende Kvægsagenyttrede jeg forleden, at jeg fandt, at de administrative Foranstaltninger nu vare uforfvarlige, og denne Opfattelse fra min Side udtalte den høitærede Indenrigsminister, at jeg maatte være skyldig at belægge med Grunde. Deri har den høitærede Minister fuldkommen Ret, og jeg haaber at finde Leilighed dertil, naar det Forslag til Beslutning, som er indbragt her i Thinget, vil komme til Behandling.

Tauber: Den høitærede Justitsminister, som jeg ikke ser er tilstede her idag, gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad jeg i mit forrige Foredrag havde anført angaaende Industrilotterierne, og der var i hans Foredrag et Punkt, som jeg hørte med Glæde, og det var, at han bebudede, at han vilde anstille nærmere Undersøggelse af, hvorledes det hang sammen med de Oplysninger, jeg meddelte desangaaende. Som sagt, det glædede mig at høre den høitærede Minister udtale sig, som han gjorde. Jeg kan ligeledes give den meget ærede Minister fuldstændig Ret i, at der er ikke konstateret Noget om, at Lotteribestyrrelserne have gjort sig skyldige i Overtrædelse af den Forpligtelse, de have til ikke at udbetale Gevinsterne i Kontanter. Det er ganske sikkert ikke konstateret, men det er en ringe Trøst at høre, at

det ikke er konstateret. Der har været den største Opfordring for den høitærede Minister til allerede tidligere at undersøge dette Forhold, efter som Opmærksomheden gjentagne Gange er bleven henledet derpaa, og efter som det har været vitterligt, at man kunde faae Penge istedet for Gevinster, og det maa vel spørges, hvor Pengene komme fra, naar ikke Lotteribestyrrelserne stille dem til Raadighed. Ligeledes har den høitærede Minister fuldstændig Ret i, at det omhandlede Cirkulære, af hvilket jeg tillod mig at oplæse et Par Linier forrige Gang, ikke er udgaaet fra Lotteribestyrrelserne, men fra en privat Forening af Kollektører. Smidbertid, naar der i dette Cirkulære siges, at „det bemærkes, at Gevinsterne ombyttes i Væxer eller Kontanter efter Lotteriernes Regler“, ser derved en saa udyrkkelig Henvisning til Regler, som have været givne Kollektørerne af Lotteribestyrrelserne, at selv om selve det omhandlede Cirkulære ikke er udstedt af Lotteribestyrrelserne, maa den Foranstaltning, at Gevinsterne kunne udbetales i Kontanter, jo være truffen af Lotteribestyrrelserne. Der som de Undersøggelser, som den høitærede Minister har bebudet at ville anstille, maatte føre til at konstatere, at saadanne Bestemmelser ere trufne af Lotteribestyrrelserne, saa kan jeg ikke se rettere, end at der er al Opfordring til at besigt Landet for dette Ukrudt, tør jeg kalde det, som er blevet indført, i høj Grad i Modstrid med de Grundsatninger, som ledede baade Regjering og Rigsdag til for 15 Aar siden at vedtage den nu gjældende Lotterilov. Thi dengang var det Hensigten, i det Væsentlige at samle Lotteriernes i Statens Haand som Klasselotteri, og at det kun undtagelsesvis skulde være tilladt at give en saadan Art Koncessioner. Det var ingenlunde dengang Meningen at faae indført en Oversømmelse af Industrilotterier, af private Lotterier ved Siden af Klasselotteriet. Det Uvæsen, der nu finder Sted med Industrilotterier i Danmark, er i Virkeligheden værre end i Tallotteriets Tid. Jeg mener, at dersom Industrilotteriernes Bestyrrelser virkelig have indført Regler, hvorefter der kan faas Kontanter udbetalt paa Gevinsterne, saa er der den fuldeste Opfordring til at inddrage Koncessionerne for de Lotterier, i hvilke det er Tilfældet, uden Hensyn til, at vi — ikke om to til tre Aar, som den høitærede Minister sagde, men om fire til fem Aar, ved Udgangen af 1886 — kunne blive istand til at træffe en anden Ordning. — Det ærede Medlem for Alborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) udtalte i det meget interessante Foredrag, vi hørte af ham